

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-1242

No. 174. — Štev. 174.

NEW YORK, TUESDAY, JULY 27, 1937 — TOREK, 27. JULIJA 1937

Volume XLV. — Letnik XLV.

PRAVOSLAVNA CERKEV IZOBČUJE NASPROTNIKE

JUGOSLOVANSKI POSLANCI IN MINISTRI, KI SO GLASOVALI ZA KONKORDAT — IZOBČENI

Knez Pavel ni bil izobčen, ker se je nahajal v Sloveniji. — Oči vseh so vprte vanj, in vse čaka njegove odločitve. — Po deželi so se razširile govorice, da je bil patriarh zastrupljen. — Sveti sinod je prepovedal državni pogreb.

DUNAJ, Avstrija, 26. julija. — Kako malo je ministrski predsednik Milan Stojadinović s temi, da je prisilil narodno skupščino, da je potrdila konkordat z Vatikanom, dosegel, da bi zlomil opozicijo, je razvidno iz tega, ko je pravoslavna cerkev podpisala odredbo, po kateri je izobčen iz pravoslavne cerkve vsak minister in vsak narodni poslanec, ki je deloval in glasoval za konkordat.

Izvezeta sta samo vojni in dvorni minister, ki sta bila ves čas borbe z regentom knezom Pavlom v Sloveniji. Tudi knez Pavel se je s svojo odsotnostjo obvaroval izobčenja. Vsi drugi ministri in poslanci so izključeni od obredov pravoslavne cerkve, celo v slučaju poroke, bolezni in smrti in ne smejo stopiti v posvečena poslopja.

Princ Pavel, ki ni odgovarjal na pozive za posredovanje, dokler je bil v Sloveniji, se je v nedeljo zjutraj vrnil v Beograd in ves srbski narod gleda nanj in pričakuje, da bo kaj ukrenil. Dan za dnem dobiva pozive, da Stojadinoviča prisili, da odstopi.

Ko je knez Pavel v nedeljo zjutraj naznanil, da namerava obiskati katedralo sv. Save, sta ga opozorila sveti sinod in poveljnik beograjske garnizije, da mu bo vstop v katedralo prepovedan ali pa bo celo vržen iz katedrale, kot je bil vržen v soboto zvečer justični minister Subotić, ako vzame s seboj kakega ministra, razun onih dveh, ki nista bila izobčena iz pravoslavne cerkve.

Vsled tega je šel knez Pavel v katedralo samo v spremstvu dvornega ministra in enega adjutanta. Na krsti patriarha Varnave je poljubil ikon (sveto podobo) in je nekaj časa molil. Nato je prižgal svečo, ki je bila postavljena k patriarhovi glavi.

Vlada je zelo vznemirjena, ko je izvedela, da bo v četrtek, ko bodo v katedrali sv. Save opravljeni mrtvaški obredi za patriarha, prišlo v Beograd na tisoče ljudi.

Dva poslanca, ki sta glasovala za konkordat, sta v soboto ponoči, ko sta vpisala svoje ime v knjigo v patriarhovi palači, okusila ljudsko jezo. Ljudje so ju spoznali in ju pogнали iz palače.

Enega poslanca so ljudje vjeli in ga pretepli in ko ga je policija iztrgala iz rok razjarjene množice, je moral biti prepeljan v bolnišnico. Drugi poslanec se je skrnil v patriarhovi palači, toda njegov klobuk in suknjič, ki ju je izgubil na begu, so ljudje raztrgali.

Neutemeljene govorice, da je bil patriarh zastrupljen, da bi bil odstranjen najmočnejši nasprotnik konkordata, so povzročile nevarno nevoljo po celi deželi.

Sveti sinod je prepovedal državni pogreb za umrlega patriarha, kar kaže na neizprosno nasprotje pravoslavne cerkve proti vladi, kajti patriarh je za kraljem prva najvažnejša oseba pri Srbih. Poleg tega je sveti sinod tudi naznanil, da patriarhovemu pogrebu ne bo smel prisostvovati noben poslanec, ki je glasoval za konkordat. Tudi noben izobčeni minister ne bo smel glasovati pri izvolitvi novega patriarha.

Španski fašisti so zavzeli Brunete

OBRAVNAVA PROTI FORDU POSPEŠENA

Končana mora biti še v teku tega tedna. — Nadaljnih trideset prič zaslišanih. — Organizatorji bodo ob vходу v tovarno delili letake.

DETROIT, Mich., 26. julija. — Zastopnik National Labor Relations Board (NLRB) je izjavil, da bo obravnavala proti Ford Motor Company pospešena in da mora biti še v teku tega tedna končana, četudi bi se morale vršiti razprave pozno v noč. Zdaj se vrše že četrty teden.

Ford Motor Company je otožena brutalnih in zlobnih napadov na unijske organizatorje.

Za včerajšnji dan je bilo povabljenih trideset nadaljnjih prič.

Medtem bodo Homer Martin in drugi uradniki unije avtnih delavcev razpravljali z zastopniki General Motors Corporation o predlaganih spremembah pogodbe.

Predvsem gre za to, ali naj se zavrhne poročbo, s katero je bil zaključen zadnji štrajk, ali naj pa še nadalje ostane v veljavi.

Maurice Sugar, odvetnik United Automobile Workers of America, je objavil, da bo organizacija vnovič poskušala deliti propagandne letake pred vrati Fordove Rouge tovarne v Dearborn.

Governorja Franka Murphyja in policijskega načelnika Carla Brooksa je prosil, naj poskrbita, da bodo unijski organizatorji popoldne 11. avgusta zadostno zaščiteni, ko se bodo pojavili pred Fordovo tovarno.

SANJE SO SE MU VRESNICE

STATESVILLE, N. C., 23. julija. — Trgovskemu pomočniku Melvinu Stewardu, ki je star 18 let, se je sanjalo, da je z velike višine skočil v vodo. Ko se je prebudil, je ležal na tleh pod svojim oknom, ki se nahajal v prvem nadstropju. O svojih sanjah je pripovedoval pozneje v bolnišnici.

VREME NA SEVER. TEČAJU

POSTOJANKA NA SEVERNEM TEČAJU, 26. julija. — Toplomer na severnem tečaju kaže 32 stopinj Fahrenheita, ali ledišče. Vsled dežja in megle je mogoče videti samo na razdaljo 500 jardov. Ledena plošča, na kateri se nahaja ruska postojanka, se je že pomaknila od tečaja za 135 milj.

NOVA LAŠKA BOJNA LADJA

Ladjo Vittorio Veneto je krstila delavčeva žena. — Oklopne plošče nenavadno močne.

RIM, Italija, 26. julija. — Medtem ko sta bila kralj in kraljica samo priči, je signora Maria Bertuzzi, žena delavca v ladjedelnici, krstila najnovejšo bojno ladjo Vittorio Veneto v Trstu.

Krsta bojne ladje, ki ima 35,000 ton in je veljala petdeset milijonov dolarjev, so bili priča prince kraljeve hiše Savojske, ministra in visoki fašistični uradniki.

Zgradba nove bojne ladje je tajna. Znano je samo, da je dolga 745 čevljev in da ima 9 topov po 15 palcev, 12 topov po 6 palcev in baterijo strojnice.

Vittorio Veneto je najmočnejša bojna ladja, ker je bila zgrajena na najnovejši način. Mogočni stroji morejo gnati ladjo po 32 vozlov na uro in dinamo stroji bi mogli poskrbeti za električno razsvetljavo celo mesto.

Oklopne plošče so baje debele 10 palcev ter morejo vzdržati torpede in bombe iz aeroplanov.

Takoj bodo pričeli graditi novo bojno ladjo Littorio, ki bo dogotovljena do leta 1939. Obe ladji bosta glavni ladji italijanske vojne mornarice, ki šteje 23 križark, 22 flotilnih ladij, 44 rušilcev, 51 torpedovk, 98 submarinov ter več pomožnih bojnih ladij. Poleg tega so še štiri bojne ladje Cesare, Cavour, Doria in Duilio.

TRST, Italija, 26. julija. — Nova bojna ladja Vittorio Veneto je prvi izraz italijanske odločnosti, da ponese svojo mornariško moč čez meje Sredozemskega morja, posebno v Rdeče in Črno morje ter na Indijski ocean.

BRAT PASTORJA NIEMOELLERJA ARETIRAN

BERLIN, Nemčija, 26. julija. — Ko je imel mlajši brat protestantovskega voditelja opozicije pastorja Martina Niemollera, pastor Walter Niemoller, tri pridige v konfesionalnih cerkvah v Dahlemlu, ga je tajna policija aretirala. Cerkev sv. Ane in Jezusa Kristusa ste bili natlačeni vernikov, ko je pridigal Walter Niemoller, ker so pričakovali, da jim bo sporočil kako novico o svojem bratu, ki se nahaja v Moabit kaznilnici.

Walter Niemoller, ki je pastor v Bielefeldu, je sledil zgledu svojega brata in je s pridigami bral imena aretiranih konfesionalnih pasttorjev, kar so nazivke oblasti stero go povedale, ter je bil po svoji

JAPONSKI AEROPLANI BOMBARDIRAJO

Bombardirali s o L a n fang med Peipingom in Tientsinom. — Vojašnica je bila popolnoma porušena.

TIENTSIN, Kitajska, 26. julija. — Po premirju enega tedna so se nepričakovano pričeli boji pri Lanfangu in po zračnem bombardiranju se je japonska infanterija polastila porušene vojašnice. Japonski letalci so menadoma prileteli nad mesto in bombardirali vojašnico ter jo popolnoma porušili.

Japonci pravijo, da so imeli Kitajci velike izgube.

Spopad se je pričel opolnoči, ko so pričeli Kitajski streljati na japonski signalni oddelek, ki je popravljal telefonske žice. Tekom bojem, v katerih je bilo 5 Japoncev ranjenih med ePeipingom in Tientsinom niso vozili vlaki.

Proti jutru so se Kitajci umaknili v smeri proti Huant-sun, 10 milj jugovzhodno od Fengtaja.

Proti jutru so se Kitajci umaknili v smeri proti Huant-sun, 10 milj jugovzhodno od Fengtaja.

V Tokio je cesar Hirohito sklical parlament k posebni seji, da razpravlja o položaju v severni Kitajski. Japonski vnani urad je zagrozil, da bo japonska vojska nastopila v severni Kitajski kar najstrožje, ako Kitajci ne "rešijo položaja".

Cesar Hirohito je pozval 3,000,000 rezervistov, da so vsak čas pripravljeni, da bodo poklicani pod zastavo.

KRALJ JURIJ NAJEMA DELAVCE

LONDON, Anglija, 26. julija. — Kralj Jurij VI. bo kmotije in posetva, s katerih je bivši kralj Edvard VIII. prodal vso živino in odpustil delavce, zopet postavil na prejšnji položaj.

Štirideset gozdnih čuvajev in poljskih delavcev je prejelo sporočilo, da se zopet vrnejo na delo; tudi hlevi bodo zopet napolnjeni s polnokrvno živino.

tretji pridigi odpeljan v ječo.

Walter Niemoller je s pridigami povedal, da je prejel pismo od svojega brata, ki se nahaja v ječi že od 1. julija. Nato je naznanil, da je bilo aretiranih še več konfesionalnih pasttorjev, med njimi tudi poznani pastor Asmussen,

V BITKI SE JE BORILO NA OBEH STRANEH 100,000 VOJAKOV

MADRID, Španska, 26. julija. — Fašisti so po zelo vročih bojih zopet zavzeli Brunete, 15 milj zapadno od Madrida. Ob istem času pa so tudi pričeli močno ofenzivo proti Villanueva dela Canada, okoli 4 milje proti severu. Vlade čete se trdovratno upirajo. Do sedaj še držijo svoje črto južno od Quijorne in vzhodno od Villanueva dela Canada.

SCOTTSBORO SLUČAJ JE ZAKLJUČEN

Obsojeni Norris bo najbrž pomiloščen. — 4 obtoženci so bili oproščeni in so odšli z odvetnikom Leibowitzem.

DECATUR, Ala., 25. julija. — Takozvani Scottsboro proces proti devetim mladim zamorcem, ki so bili obtoženi, da so v vagonu nekega tovarnega vlaka posilili dve beli ženski, je po dolgih letih zaključen.

Pet zamorcev je bilo obsojenih, štirje so bili pa oproščeni.

Charlie Weems je bil obsojen na 75 let ječe, Ozzie Powell na 20 let, Clarence Norris na smrt, Haywood Patterson na 75 let in Andy Wright na 99 let.

Obtoženci Olen Montgomery, Willie Robeson, Eugene Williams in Roy Wright so bili oproščeni ter so v družbi znanega newyorškega odvetnika Samuela Leibowitza zapustili dvorano.

Norris bo najbrž pomiloščen na dosmrtno oziroma dolgoletno ječo, kot se je zgodilo tudi s Pattersonom in Wrightom, ki sta bila pri prvem procesu obsojena na smrt.

LAHKA KAZEN ZA MUSSOLINJEVO PRIJATELJICO

PARIZ, Francija, 26. julija. — Ker se francoska vlada boji, da bi bili visoki francoski in tuji uradniki zapleteni v škandal, ki je že zadel italijanskega ministrskega predsednika Benita Mussolinija, je bila zagotovljena lahka kazen Madeleine de Fontanges, ker je streljala na grofa Charlesa de Chambruna.

Madeleine de Fontanges, ki je tudi poznana pod imenom Magda la Ferriere, je priznala, da je bila tri mesece Mussolinijeva ljubica in da je streljala na grofa de Chambruna, ker je razbil nepozabno njeno ljubezen do il duceja. Na prošnjo visokih francoskih državnikov vlada skrbno pazi na njen dnevnik, v katerem je popisala svoje sestanke z Mussolinijem in doživlja z raznimi drugimi državniki.

Do sedaj še ni bilo v nobeni bitki zaposlenih toliko vojakov kot v bitki za Brunete, kajti na obeh straneh je bilo do 100 tisoč vojakov. Fašisti so dobili s fronte pri Santandru na pomoč 20,000 Italijanov.

Republikanska vlada pa zatrjuje, da njena črta navzlic velikemu fašističnemu uspehu še vedno ni razbita in da so fašisti svojo zmago plačali z velikanskimi izgubami, kajti na bojišču je obležalo najmanj 7000 fašistov.

Bitka za Brunete je trajala neprestano 48 ur in so fašisti preganili republikance iz vasi z novimi nemškimi aeroplani in artilerijskim ognjem. V zračnih bojih so fašisti izgubili 8 aeroplanov, republikanci pa enega.

Brunete je samo še kup razvalin in je vas takorekoč iztrebljena s površja zemlje.

Republikanci so vjeli tri nemške letalce, ko je bil izstreljen njihov Dornier aeroplan najnovejše vrste. Prepeljani so bili v Madrid, kjer so izpovedali, da so letalci v rečni nemški armadi ter so odšli iz Berlina 17. julija.

"Na Špansko smo bili poslani," je rekel pilot George Kohl, "da preiskusimo najnovejši Dornier. Leteli smo preko Rima in Seville. Predno sem se dvignil v zrak, sem dobil 300 pesetov. Na Špansko sem prišel, da zaslužim kaj denarja, ker maram skrbeti za mater in štiri mlajše brate. Obljubljena mi je bila dobra plača, toda vsota ni bila določena. V Nemčiji so nam pripovedovali, da je španska vojna otroška igra brez posebne nevarnosti."

Ostala dva letalca sta bila vsled padea preveč prestrašena, da bi mogla odgovarjati na vprašanja.

MARCONIJEVA JAHTA BO SPOMENIK

RIM, Italija, 25. julija. — Kraljeva akademija znanosti je pričela z agitacijo, da postane jahta pokojnega slavnega iznajditelja brezžičnega brzojava Guglielmo Marconija "Elettra", na kateri je Marconi izdelal večino svojih izumov, narodni spomenik.

Akademija bo priporočila vladi, da kupi jahto, ki je opremljena z najpopolnejšimi laboratoriji na svetu.

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Scher, President L. Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and address of above officers:
226 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Do tedaj leto velja za Ameriko in	Za New York in celo leto	\$7.00
Kanada	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na celotno leto	Za pol leta	\$3.50

Advertisement on Agreement

Ugovor brez podpisa in osebne se ne priobčujo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se navede tudi prejšnje bivališče naslani, da hitreje najdemo naslovnika.

Subscription Yearly \$6.00

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelje in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

DOBRA LETINA

Navzlic visokim cenam je vladal lani v velikih farmskih okrajih naše dežele črn obup. Žuželke, vročina in peščeni viharji so uničili velik del pridelkov. Človek in stroj sta bila brez moči proti naravnim elementom.

Letos je pa vse drugače.

Letina bo v splošnem vsepovsod dobra, in cene so večini farmskih produktov poskočile tako visoko kot že več let ne. To bo z žalostjo potrdila vsaka gospodinja v mestu.

Pregovor pravi, da ima ves svet denar, če ima kmet denar. Farmer ni samo producent, pač pa v veliki meri tudi odjemalec. Čimveč bo dobil za svoje pridelke, temveč blaga bo kupil v trgovinah.

Če se v zadnjem hipu ne pojavi kakšna naravna katastrofa, bodo dohodki farmerjev v tem letu tako veliki kot že niso bili izza leta 1929.

Ovsa bodo pridelali za petsto milijonov dolarjev, dočim so ga lani samo za tristo milijonov.

Pomladna pšenica jim bo prinesla dvesto sedemdeset milijonov dolarjev, dočim so dobili lani zanjo komaj stošestdeset milijonov. Lani so pridelali tisoč petsto trideset milijonov bušljev koruze, letošnji pridelek bo pa znašal dva tisoč petsto sedemdeset milijonov bušljev.

Zdi se kot da bi se skušala narava oddolžiti farmerju za izgube, ki jih je lani imel.

Baš zato, ker poljedelstva ni mogoče meriti z navadnimi industrijskimi merili, naj bi tvorila letošnja dobra letina podlago za bodočnost.

Izvesti bo treba takojimenovani "granary plan", ki ga je napravil poljedelski tajnik Wallace ter temelji na stari svetopisemski ideji, da je treba v dobrih letih poskrbeti za slaba leta.

Farmer bo zadovoljen le v slučaju, če bodo slabše in dobre letine izenačene ne samo s stališča produkcije, pač pa tudi s stališča cen.

Nekaj sličnega je že Hoover poskušal, pa ga je s svojim farmskim uradom polomil.

Napočil je trenutek, ko je treba dati farmerju novo pobudo, in farmer bo z veseljem izbral ponudeno mu priliko.

BOLJŠA STANOVANJA ZA AMERIŠKE DELAVCE

Na desni strani vidite hišo, ki je bila nedavno zgrajena v Washingtonu. Po tem vzorec naj bi zgradili domove za ameriške delavce. Na levi so borna bivališča, v katerih morajo stanovati delavci južnih držav.

Iz Jugoslavije.

Prodajal je mast svinj, ki so poginile.

V Krčevinah blizu Virovitice so razkrili orožniki nevarno zakotno trgovino. Po vasi in okoličnici je nedavno razsajala svinjska kuga in je mnogo svinj poginilo. Čigani so svinje izkopali in prenesli v svoja skrivališča, topili tam mast, ter jo za moko, sol in tobak prodajali nekemu vaškemu trgovcu. Trgovca je mast prodajal kmetom po 1 din za kg. Nepoštenega trgovca in cigane so zaprli. V eiganskem taborišču v gozdu so zaplenili večje zaloge masti in mesa.

Primer patriarhalnega življenja.

Na Vlašici planini nad Travnikom so naselja, v katerih ljudstvo živi tako, kakor je živelo nekdanj v davnih časih. Iz teh naselij ni nobenih urejenih poti v Travnik ali v Jajce in tudi naselja sama nimajo med seboj primernih zvez. Turčija in Avstrija se za take zveze nista brigali in tudi Jugoslaviji se še ni posrečilo, da bi jih uredili. Hribovci živijo v rodbinskih zadrugah. V malem naselju Vukovičih mudi zadruga bratov Tokaličev ne samo primer patriarhalne sloge. Ta rodbinska zadruga je stara že preko 100 let in ima danes 46 članov. Večino gorskega naselja imajo Tokaliči. Razen ovsa in koruze v letih slabe letine kupuje ta zadruga v mestu samo kape za svoje moške člane. Vse drugo od opank pa do primitivnega orodja izdelujejo doma.

Neurje porušilo hišo.

Te dni se je pripetila v Bosanskem Novem nenavadna nesreča. Zvečer je divjalo nad mestom silno neurje. V hiši Huseina Rasovca so baš večerjali. Naenkrat je začelo v kleti ropotati in škripati. Gospodar je rekel ženi, naj gre pogledat kaj je. Ko je bila žena s starejšo hčerko sredi stopnic se je jela hiša naenkrat podirati. Mati in hči sta v zadnjem hipu planili iz hiše. Videč kaj se godi je oče hotel rešiti 14-letno hčerko in 12-letnega sinčka, pa se je hiša v naslednjem

hipu porušila, da ni mogel več iz nje. Prihiteli so ljudje in ker se iz hiše niso slišali kliči na pomoč so mislili, da so vsi trije mrtvi. Kmalu so pa gospodarja in sinčka odkopali, dočim je ostala 14-letna Zena pod ruševinami mrtva.

V bolnico je prišel, držeč v roki svoja čreva.

V banjaško bolnico je prišel 56-letni kmet Ilja Marič iz vasi Brodara, ki je držal v rokah vsa svoja čreva. Doma se je bil sprl s sosedom, ki mu je v prepiru z velikim mesarskim nožem razparal trebuh, da so mu visela čreva. Sprla sta se zaradi ene same kokoši. Težko ranjeni kmet je odšel peš v Savski most, odkoder se je pripeljal z vozom v Banjaluko. Rešili ga bodo težko, kar je izgubil mnogo krvi in ker je njegova rana inficirana.

Strašne nevihte.

Pri vasi Bistri je hudournik razdejal in odnesel mlin mlinarja Ivana Severja in utonili so mlinar in njegovi dve hčerki. Od družine je ostal samo sin, ki se je takrat mudil v sosednji vasi. Blizu Zaprješica je strašno pustošila toča in, ko je kmet Janko Ivanec videl opustošenje na svojih njivah, se je v obupu obesil. Cesto, ki vodi v Doljno Stubico, so hudourniki razorali. Od neurja povzročena škoda je milijonska. Veliko škodo so povzročili nalivi in toča tudi okrog Samobora.

Neureča na morju.

V Kaštelanskem zalivu med rtičem Poljuda in gričem Galijero se je pripetila težka nesreča. Parnik "Galeb" je zavezil v albansko motorno jadrnico "Elias" in jo skoraj prekal čez pol, da se je kmalu potopila. V zadnjem hipu je posadka parnika rešila vseh pet članov posadke albanske jadrnice. Škoda znaša okrog 150,000 din.

Obojena falsifikatorja.

Pred okrožnim sodiščem v Petrinji sta bila obojena fotograf Stefan Šokinger se je Petrinji in absolvent gozdarske a-

MLIN

Piše Ločan

PAR MISLI.

Hitler in Mussolini, oba nekdanja korporala, zopet povzročata skrbni generalom Evrope. To sta človeka, o katerima ne moreš zapisati zanesljive besede. Kot dve mački čakata prilike in ko slutita, da je čas, udarita hitro ko strela. Nato pa spet tih odmor in priprava za drugo zvijačo.

Slabost in neodločnost demokracij držav ju podžigasta naprej in naprej. Gotovo sta vesela, ker jima vsak bluf uspe. Toda vprašanje se pojavlja in to v resnih glavah. Ali jima bo vselej uspelo? Kako daleč jima morejo še pustiti, da bosta strašila in begala svet?

Druga stvar, ki me zanima, je oglaš iz Johnstowna - "Mi-

kademije Stefan Vidaković iz Gline, ker sta ponarejala bankovce. Prvi je bil obsojen na pet, drugi na sedem let ječe. Fotograf Šokinger se je že večkrat ukvarjal s ponarejevanjem.

Holandci kupujejo rudnike.

Dunajska "Die Boerse" poroča, da bi Holandci radi kupili jugoslov. rudnike Ljubija in Vareš, za katere ponujajo 2 milijona holandskih goldinarjev. S to investicijo naj bi se povečala proizvodnja železa od 40 do 80 vagonov dnevno.

Protestiramo", ki je nedavno izšel na celi strani newyorkskih dnevnikov.

Protest, ki se obrača proti guvernerju, a ne proti delavcem ali delavski organizaciji, vsaj tako je v njem rečeno, je moral stati mnogo denarja. Namen oglasa pa je očrtni delavsko gibanje in metode v gibanju, ter išče pomoči javnega mnjenja in obenem finančne pomoči.

Med delavstvom in navadnimi ljudmi ne bo dobil simpatij, lahko pa se pripeti, da bo dobil finančno podporo za delovanje, obrazloženo v oglaš, kajti so ljudje, ki bi bili pripravljeni žrtvovati marsikateri cent, da bi mogli pristriči peruti J. L. Lewisu.

Ne vem, koliko Slovencev je dalo svoje krvavo prislužene groše v sklad za to škodljivo reklamo, če sploh kakšen.

Oglas se sklicuje na ustavne pravice za delo. Kdo pa brani delavcem delati? Nihče jim tega ne brani. Organizacija sama zahteva, da se stvar tako uredi, da ne bo delavce vedno kratkega vlekel.

Organizacija zahteva, da kompanija podpiše kontrakt, tako da ima v slučaju, če kompanijo prime želja trgati plače ali odpustiti ljudi iz službe, poslabšati delavske pogoje, kar je možno v vsakem slučaju, organizacija v rokah pisan kontrakt in podpisan od obeh prizadetih strank. S tem kontraktom gre lahko pred sodnijo in toži.

V nasprotnem slučaju pa nima delavce ničesar pokazati in nima sploh nobene moči pred sodiščem, še manj pa pred podjetnikom. Ko bi delavci sprevideli da kompanija ne more voditi boja za delavce - torej boriti se sama proti sebi in obenem obstajati, bi ne bilo podlage za stavko ker bi bila kompanija primorana podpisati. Če mora delavec plačati pristojbino dobi več kot toliko nazaj v izboljšanju in plačah.

Več če bo organiziranih, manjša bo lahko članarina.

NAŠI KRAJI

(Umetniške fotografije naših najlepših krajev)

Cena knjigi \$1

K N J I G A R N A
"GLAS NARODA"
216 West 18th Street
New York City

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.50	Din. 100	Za \$ 6.50	Lir. 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.50	Lir. 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 20.00	Lir. 300
\$ 11.70	Din. 500	\$ 37.50	Lir. 500
\$ 23.40	Din. 1000	\$ 75.00	Lir. 1000
\$ 46.80	Din. 2000	\$ 150.00	Lir. 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo veljnih smetov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujejo in boljšo pogodbo.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 5.- morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.-	\$ 10.50
\$ 15.-	\$ 15.75
\$ 20.-	\$ 21.00
\$ 25.-	\$ 26.25
\$ 30.-	\$ 31.50
\$ 35.-	\$ 36.75
\$ 40.-	\$ 42.00

Prejemnik dolar v starem kraju izplačilo v dolarjih

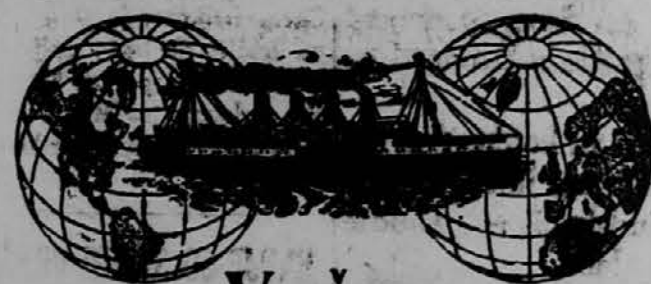
DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTERS NA PRISTOJNO SL.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18TH STREET
NEW YORK, N. Y.

PIKNIK — PIKNIK — PIKNIK

Letni Izlet

SE VRŠI NA DAN
1. AVGUSTA 1937
POD POKROVITELSTVOM
SLOVENSKEGA DOMA v Little Falls, N. Y.
NA DOBRO POZNANEM RESTORU: GUN CLUB (STOP 44)
HERKIMER ROAD
Pričetek ob eni uri popoldne ter traja do 11. ure zvečer.
IGRALA BO GOSPODA RAZNOVRSTNE KOMADE ZA MLADE IN STARE
: : Vstopnina 25 centov za odrasle; otroci prosti : :
RAZNOVRSTNE PLAČE IN JEDALICE BO DOVOLJ NA VARNOST
Urjadno se rabi vse Slovence in Slovence ob blizu in daleč na to zbiravo. — Torej na evidenco v NEDELJO, 1. AVGUSTA. Frank Maple.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potreben, da je poučen v vseh stvareh. Vselej naš dolgotrajno skrbijo Vam zanesljivo dati najboljša poizvedila in tudi vse potrebne preiskave, da je potovanje uspešno in hitro. Zato se za uspešno obratno na nas za vas poizvedila.

Mi predlagamo vam, bodisi preloži za povratno dovoljenje, potni list, vizije in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar jo glavno, za najmanjšo stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, kar prebije se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje: RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Plačilo torej takoj za brezplačno navodilo in zagotovljeno Vam, da boste počasi in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Peter Zgaga

"SURPRISE"

"Potem pa pride k nam mož moje sestre in pravi, da bi se odpeljali na kratek izprehod. Jaz sem se branila, pa tudi moj mož se je precej obotavljal. Slednjič sva pa vseeno odšla v karo, in sva se peljala v bližnje mesto. Ko se že precej pozno vrnemo, je vladala v naši hiši globoka tema. Vstopimo, in ko napravim luč pri vratih, nam zadoni nasproti: — Surprise! Surprise! Cela hiša je bila polna ljudi, miza bogato obložena. . ."

In tako dalje in tako dalje.

Tako se običajno glase poročila o prijetnih presenečenjih, ki jih priredijo prijatelji srebrno — ali zlato-poročencem.

V Genevi, v državi Ohio, živita mlada zakonca, ki imata nešteto prijateljev in znancev.

Nedavno je imela ona obhajati svoj rojstni dan.

Mož je že prej obvestil svoje prijatelje, da ji namerava prirediti za to priliko prijetno presenečenje.

Nji je dejal, da jo bo peljal zvečer v gledališče.

Ko se je šla oblačiti — ženske potrebujejo za to najmanj poldrugo uro — so obložili mizo v obednici z darovi, rožami in pižama. V hipu je bilo vse prirejeno, nato so pa obsedeli v temi.

Ona, — kot sem rekel, — se je pa fiksala v spalnici v gornjem nadstropju.

Pol ure si je navijala lase, pol ure si je drgnila nohte, pol ure si je mazala in pudrala obraz.

Nato je pa vzel iz predala par prozornih nogavic, pajčevinaste židane blazke in oprsnik, ki je bil nekoliko preozek za svojo odgovorno nalogo.

Vse to ji je poslala njena najboljša prijateljica za god.

— No, ali boš kmalu gotova? — je potrkal mož na vrata.

— Takoj, takoj, — je odvrnila. — takoj bom doli.

Toda saj veste, kaj pomeni, če pravi ženska "takoj".

Ko je nataknila nase to prozorno in prosojno spodnje oblačilce, je stopila pred ogledalo ter se sama sebi ni mogla načuditi, tako lepa je bila in zapeljiva.

Položaj je bil torej takle: — V obednici je čakalo brez njene vednosti kakšnih dvajset moževih prijateljev s svojimi ženami.

Čakali so v temi mirno in molče, kdaj se bodo odprla vrata v gornjem nadstropju, da bodo napravili luči in zaupili "surprise!"

Ona v trdni veri, da je spodaj sam mož, je pa sklenila, da ga še prej kot ob povratku iz gledališča prijetno-preseneti.

V spalnici ngasne luč, neslišno odpre vrata in stopi v samih nogavicah, hlačah in brazirju na vrh stopnic.

— Kje pa si? — vpraša.

— Tu spodaj. Je bolj prijetno v temi.

— Tak luč nažgi! — zapove ona.

Po vsej hiši zagore luči. Štirideset parov oči se vpre v njo. Iz štirideset grl se izviže krik: — Surprise!

No, bil je surprise — v pravem pomenu besede.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

SKOK V SMRT

Od petnajstih potnikov mednarodnega spalnega voza je ostala živa samo ena ženska. Štala je v trenutku trenja pri oknu in sunek jo je vrgel ven. Sprevoznik tega severo-južnega ekspresa je bil vajen marsičesa. Gospodje v vagonih so čisto popivali vso noč, a pa so pozabili na spanje pri kvartah. Pri parčkih se je dogajalo, da se dame niso prav nič sramovale, če jih je kdo opazoval v dekolteju. Prav zaradi tega so ga dostojanstveni gospodje z brki tako visoko cenili.

Imel je v teh petnajstih letih svoje prakse opraviti s pustolovci, generali in svetovnimi bankirji. Stregel je kokotam in ljudem, ki sami niso vedeli, koliko milijonov imajo. Tudi bankroterjem seveda. Toda takšnega para, ki je vstopil včeraj v vlak na Gare de Lyon, dve minuti pred odhodom ekspresa ter je dobil prostor v kupeju št. 10, ni srečal še nikoli v svoji službi.

Vozovnici sta bili izstavljeni na ime F. Kingbell in žena. Bili sta v redu. Prtljaga pa je imela začetnici S. S. D. Sprevoznik je bil to takoj opazil. Med prtljago ni bilo majhnega kovčka iz usnja, v kakršnem nosijo ženske običajno nakit, niti onega kosa, ki bi bil pričel o tem, da spada med damsko prtljago. Vsega skupaj so bile tu tri velike solidne torbe in mapa iz usnja z dvema zaporkama. Sprevoznik je poznal takšne reči. V petnajstletni službi na tej progi se je izostrilo njegovo oko.

Ko je brzi vlak zapustil lyonsko postajo in se je s stopnjajočo se brzino pognal skozi zarjavela predmestja ven iz Pariza, je začel sprevoznik, po svoji navadi, pripravljati kupeje za nočni počitek. Oddelek št. 10, je bil zadnji, ki bi ga bil moral pripraviti. Potem ko je enkrat zaman potkal na vrata ter se ni nihče odzval, naj vstopi, je sam vtaknil ključ v ključavnico in odprl vrata.

Kingbell in njegova žena sta nepremično sedela na zofi, ki je bila pripravljena za dnevno vožnjo. Ko je sprevoznik vstopil, se je ženska ozrla kvišku.

Kingbell pa je ostal negiben in je mirno gledal naprej skozi okno.

"Oprostite," je dejal sprevoznik z vljudnim glasom, "ali gospoda dovoli, da pripravim ležišča?" Potem je tiho pristavil: "V tem primeru bi prosil gospoda in milostivo, da za trenutek stopita na hodnik."

Ostal je brez odgovora. Trenutek ni vedel, kaj na stori. Zato je vljudno dodal: "Ostale kupeje sem že pripravil za nočni počitek."

Sele zdaj se je Kingbell ozrl in rekel:

"Pustite kupe takšnega, kakor je. Kadar se nama bo hotelo počivati, vaju pokličeva."

"Vedno na uslugo!" je izustil sprevoznik ter se umaknil iz oddelka. Vedel je, da z nočnim mirom ne bo nič. Kdo ve, kdaj se bo tema čudna potnikoma iz kupeja št. 10, hotela spati.

Šest ur je minilo. V oddelku št. 10 je bilo še vedno mirno, niti ena beseda ni prišla čez ustnice moškega in ženske. Zunan se je že dani. V medlem svitu jutranje zarje so se risale konture hiš in ograj ob progi. Mimo so brzeli drogovci brzojavnih žic in krošnje dreves.

Nenadoma je mož pri oknu okrenil svoj obraz k ženski, premeril njeno postavo od temeno do nog in rekel:

"Ali si vse preudarila?"

"Ne, muči me več!" mu je odvrnila. "V Lyonu se bodo ločila našina pota. Nočem imeti svojih rok v tvoji umazaniji."

"Molči!" je siknilo iz obraza pri oknu. "Mar misliš pobegniti? Ne, nikakor! Z menoj pojdeš. Ali misliš, da ti je mogoče povratek v družbo? Zato, kar sva storila, ni drugega izhoda, kakor robija. Zame in tudi zate. Da, tudi zate. Mar misliš, da ne boš delila usode z menoj?"

"Preveč sem te ljubila..."

je dejala ženska.

"Draga moja, to boš lahko povedala pred sodiščem."

"Lump! Nočem tega, razumi — nočem!"

Možu ob oknu se je podaljšal obraz.

"K'ako si dejala? Nočeš? Smešna stvar! Tak ne igraj tu komedije!"

Ženska je zaihtela.

"Nočem..." je trmasto ponovila. Rajše se usmrtim kakor doživim ta pekel. Rajše umrem!"

"To bi bila dobra rešitev," je pristavil cinično možki in

Pot čez globine in smrtne bližine.

"Ob izvirih Kireina, prežijo Tufejni, ti ljubi roparčki," je z enakomernim zvijajočim se glasom že dobro uro prepeval naš vodnik karavane Da-ga.

Na tmu zibajočih se kamele, Da-ga je bil mongolsko-kitajski mešanec, in mu je bilo petdeset let. Nestrto gubic mu je mrgolelo krog oči. Njegove tanke ustnice v skoraj indijsko rumenoredečem obrazu z močnimi licnicami so bile modricaste in namesto nosu je imel nekaj ploščatega, da si pomislil na to, kako ga je koj neko udaril v obraz, čim je prišel na svet.

Imel je, moj dolgoletni tovariš, je nejevoljno zmalaj z glavo. Da-ga, ki nas je moral privedi skozi gorovje Tailagein-hara na pot do kolodvora v Kveivačengu, je bil brez dvoma pijan. Bržkone si je bil vzel v Sudsiju, poslednji karavanski postaji, zalogo žganja s seboj. Bédasto se je smehljaj in je popraskal. Semjon Pavlovič, naš ruski spremljevalec, je sedel v sedlu s sklonjeno glavo in je skoraj že spal.

Pot, ki prav za prav ni bila nobena pot, je vodila skozi golo skalovje med razrvanimi, črnimi pečnami. Vrh gore je bil snež. Strahotno zastrto je bilo večerno nebo nad njim. Ne drevo, ne grm ni oživljal tesnobne enakomernosti tega izguljenega gorskega sveta. Ne mo, v ledeni tišini se je razprostiral pred nami: grozota, spremenjena v kamen. Ne glasov ni bilo slišati razen mehkega, podrsajočega copotanja kamelinih podplatov, ki so polzeli v sivo puščavo Gobi po poti, ki je bila nemara že tisoč let stara.

"Kaj pa zmeraj brundaš, Da-ga? Rajši nam povej, koliko časa bomo še hodili do Kireina?"

Dagovo popevanje je utihnilo. Neskončno začudenje mu zeva z obraza. "Kirein? Kirein moramo vendar obiti, visokorodni, ali nisi slišal? Kirein preži s svojo tolpo pri izvirih."

"A saj ni druge poti, ki bi vodila iz te soteske, ko vprav mimo Kireina?"

Učincove oči so se stisnile. "Mogoče je pa le kaka pot," je začepetal in zagoneten smehljaj mu je obkrožil sinje ustnice.

Možke jezdimo dalje. Mahoma se zavemo nevarnosti, ki smo v njej. Tišina je hujša in hujša, vedno bolj tesnoba je občutek, da mogoče že na prihodnjem ovinku, za tisto in ono skalo, ki nam zapira pot, preži kaj groznega za nas. Ozmrem se nazaj. Štiri tovrne kamele copotajo zibaje se za nami. O tožno medli Pavlovič predse. Ustnice se mu gibljejo, v štrni teme, razkuštrane brade. Tiho govori sam s seboj:

Tedaj krene Da-ga, ki jezdil prvi, s svojo kamelo v ozko zagato, ki zareži na levi pred nami. V poltemi splezamo v skalovje. Živali se upirajo, obra-

položil glavo na blazino.

Ženska je zaprla oči. Nato pa je nenadoma vstala in kakor v snu je šinila mimo moškega ob oknu. Zavrtela je ročaj in začela odpirati okno. Hladen jutranji hlad je udaril v zastore in puhnil dim tobaka v velikem oblaku iz voza.

"Rajše umrem!" je ponovila.

Obraz moškega se je hipoma spremenil. Z izbaljenimi očmi je zrl v njo, ki se je globoko sklanjala skozi odprto, kakor bi hotela zadnjice premiriti razdaljo.

"Karla... Karla..." je zavpil.

Žensko so našli trideset metrov od kraja nesreče. Bila je edini potnik, ki je preživel katastrofo, toda njenih podatkov niso mogli dobiti...

jo glavo, bodšitjo v svoje jezdece s hudobnimi očmi in pihajo in pljuvajo. Slednji se vda-

Ozka steza drži počez v višino. Temno, kar brez odseva leži v dolini karavanska pot. Ni ti za četr ure ne moremo biti oddaljeni od izvirov.

Luna je vžila. Njen odsev plava nalahno srebrno po črnih pečnami. Kar navpično zavijemo v ozko grapo, potem pa iznenada zzzija pred nami navpično brezno v vrtočlavo globino. Da-ga se ustavi. Dolgo priskuškaje v črno, neprodno temo pred nami, potem zavije na desno. Po stezi, ki je komaj tri četr metra široka, se premikajo kamele dalje. Na levi pada pečina v globino brez dna, na desni se vzpenja stena vsa razčefdrana kvišku.

"Moj Bog, moj Bog," zaslišim, kako stoka Rus, a ne upam se ozreti. Obide me občutek, kakršnega ima pač plesalec na vrvi, ki predvaja v višini cerkvenega stolpa kako vajo, kateri se ni kos. Kaj mi pomaga, da se tolažim s tem, da naj se zapovem nagonu živali, ki ne bo stopila nikoli napak, ko pa me bolj in bolj prešinja občutek omotičnosti, ki me hoče potegniti iz sedla v zevajočo črmino. Zaprem oči, skušam si dopovedati, da si bo tako žival najlažje sama od sebe poiskala pravo pot. Krčevito se zamislim v to, da jezdim miže po ravni pustinji. Vse zaman, vse se mi nehoti dvignejo. Nemogoče je, da bi imel zaprte.

Enakomerno odmeva copotanje kamelinih podplatov v nočni tišini. Zdaj pa zdaj zaslišim zamolkel glas, če tovor kake kamele zadene v štrlečo skalo. Nehote se tedaj zdržnem, lede-no me spreleti po hrbtu.

Na drugi strani gore, onkraj strmega roba, po čigar obronku jahamo, se v dolini vije karavanska pot; ondi je izvir vode, kjer tabori Kačugun s svojo tolpo. Da-ga je bil to pač zvedel v Sudsiju in se radi grozice nevarnosti tudi napil korajže.

Kaj te steze ne bo nikoli konec? Še bolj se je zožila. Že uro tavamo po njej. Ali pa se mi le dozdeva tako dolga? Srečo pogledam na glavo svoje kamele, na hrbet pred menoj jahajočega Imkvila, a strašno se branim, da bi se ozrl na levo. In vendar občutim pri vsakem koraku živali to črno, zevajočo globino in tako mi je, ko da me vleče iz tega k sebi. Strahotna, čarobna moč se dviga iz nje.

Onkraj gore počí strel. Le medlo se vali odmev in jek preko grebena.

"Naprej, ne ustavite se, pa naj se zgodi karkoli!" tiho zapove Da-ga, pa se mi dozdeva, ko da njegov glas kar kriči v smrtne nočni tišini. Soet počí strel proti nam in slabotno se ponovi odmev. Imkvilova kamele čudno zavili. Tedaj zaslišim krike za seboj. Če fraje

(Nadaljevanje na 4. strani.)

L. Ganghofer: Grad Hubertus

:: Roman ::

170

"Vsaka minuta je dragocena, in ta pošast nama zapravlja čas s svojim naguljenim čenčanjem!"

Prišli so do visokega sivega zidu, na katerem se je poznalo še nekaj saracenskih arabesk. Čez zidni rob se je vlekla zmešnjava cipresnih vrhov in drevesnih krošenj. Med gostim zelenjem se je prikazalo poraslo zidovje, siv madžek, stolp z mavriško galerijo in črno zijajočimi okroglimi okni — čudno skrivnostna postoba.

Prešli so temen predur in cicerone se je ustavil pred majhnimi železnimi vrati. "Tu je palača Rufalo."

Gundi Kleesberg se je globoko oddahnila, zmedeno pogledala Kiti in potegnila za zvo-nec pri vratih. Zamolklo je zazvenelo po vrtu. Drsajoči koraki so prihajali proti vratom. Ko so se odprla, so stari tečaji zaskripali. Vratar, čemeran starec, je sprejel dami, da bi jim razkazal palačo, dočim je ostal cicerone zvo-lavljen na uliči.

V hladnem, vlažnem zraku je dišalo po cvetlicah. Gosto listje, ki je rastle z obeh strani ozke poti, ni dopuščalo nobenega razgleda. — Zdaj se je pot razširila in za starim ogromnim drevesom se je prikazala razvalina mavriške zgradbe z lepo zaokroženo kupolo. Nekaj otoknega je dihalo iz teh starih, vsega okrasja o-ropanih zidov. Videli so lepe čase, pa je prešla vsa moč in sijaj — in zdaj je žalovalo tu samo še golo kamenje nad grobovi. Prav tako otožen je bil tudi senčnati vrt okoli razvaline: med resnimi črnkastimi cipresami in ostro dehtečimi poprovci so bile majhne grede z o-gnjeno cvetočimi orhidejami, iz rožnih grmov so kukali mramorni ostanki, razbite sohe, pre-vrnjeni stebri. Pritajeno so žuboreli skriti vo-dotoči, včasih je slalko cvrknul ptič, rahla sapica se je poigravala z rožnimi lističi, ki so bili raztreseni po vseh poteh in so podobni drobčnim ladjam plavali po tihih, malih to-lumnih. Sanjava pravljica se je širila pod temi drevesi, v tem mraku. Zdaj je zrastle pred njimi spet sivo zidovje, in njihovi koraki so odmevajoče zabobneli na kamenitem tlaku, predurha, ki je vodil v najsvetejše teh razvalin, v mavriško stebrišče.

Tri lože, ki oklepajo mračno, globoko dvo-rišče, se vrste lahkotno in zračno ena nad dru-

go. Po golih stenah vise samo še ostanki mar-mornega opaža, toda nepoškodovani so vitki, dvestrtni alabastrni stebrički, z ljubko zaokroženimi in lično okrašenimi loki nad njimi. Tu in tam še sled obledela barve in zlativte.

Kitina lica so gorela, njene oči sijale. Občutila je nepremagljivo moč spomina, ki je govoril iz teh nemih zidov. Zamaknjena v dav-no minule čase, je vstajala podoba za podobo pred njeno sanjajočo dušo. Meči so žvenketali in beli plašči prhutali, kopita so odmevala in lutnje je pela. Tako razločno je čula strune, kakor bi ji resnično brnele na uho — toda na, ni bila sanja, saj je res čula strune! Glasovi so prihajali skozi odprto okno v palači. Nekdo je z redko umetnostjo igral na mandolino, ki jo je spremljala kitara. Kiti je poznala napev. Bila je barkarola, ki jo je čula v Sorrentu, nežna pesem, ki ji je segala v srce:

Pridi, predraga,
pridi na morja čar,
pridi, da vidi
tvoj te mornar!

In spet — v tej pravljici okoli se bolj — jo je prešinilo vroče hrepenenje, ki ga je bila občutila pri tej pesmi že na sorrentinski obali. Urno, kakor bi hotela ulti tem čarom, ki so se je polasčali v skrivnostni senci, je zbežala ven na svetlo sonce.

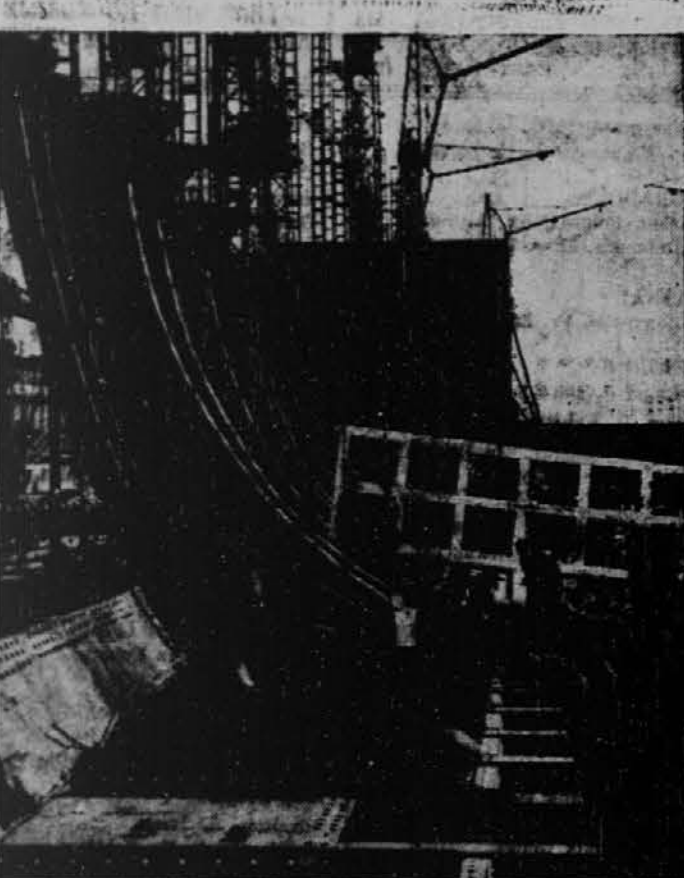
Med cveticami je žuborel vodomet in mar-morne stopnice so vodile na ploščad, ki so se križale zelene senčine in s katere je bil nad strmimi vinogradi lep razgled na salernski zaliv.

S trpkro črto okoli ustnice je stopila Kiti pod eno teh senčin. Iznenada ji je strah zadržal nogo. Kri ji je udarila v srce in se ji vroče zalila spet po licih. Loveč sapo, si je zakrila z roko oči, kakor bi moralo, kar je zagledala, izginiti spet v sledeči sekundi kot prevara njenih čutov.

Sredi senčine je bila zagledala slikarsko sto-jalo s platnom, ki je kazalo sveže barve nove slike. Mar se je mladi umetnik utrudil že ob začetku svojega dela? Sedel je na marmorni klo-pi s paletto v počivojoči roki, in zrl sanjava v praznino. Tedaj je nekdo kriknil, da se je vzpel — Ivan Forbeck. Njegova postava je do-zorela, dobil je bolj široka pleča. Črna brada je bila bolj gosta in južno sonce mu je ožgalo resno čelo.

DALJE PRIDE

CUNARD WHITE STAR GRADI NOVI ORJAŠKI PARNIK

CLYDEBANK, Škotska. — Leta 1940 bo dobil parnik Queen Mary dvojnika, ki bo najbrž še nekoliko večji. Ta Cunard White Star parnik, imenovan No. 552, grade v tukajšnji ladjedelnici John Brown and Company. Slika kaže, kako gradnja napreduje. Novi parnik bo spuščen v morje prihodnje leto, v prekoceansko službo pa uvrščen zgodaj leta 1940.

Uboga mala Veša

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Jeza mu vroče in valovito vstaja v srcu. Kako ga je mogla Frida tako naglovati! Saj je vendar vedela, koliko je trpel — z eno samo besedo, bi ga mogla rešiti težke muke, pa tega ni storila. Sreče mu postane trdo, ko gleda v mrzli in lažljivo se smejoči obraz svoje hčere. Najrajši bi ji vrgl njeno laž v obraz; toda še ni bil čas za to.

Vrne se k njenemu vprašanju, ako bi jo rad videl srečno in pravi:

"Seveda želim tvojo srečo, Frida, k temu pa je pred vsem potrebno, da tvoj bodoči zakon sloni na trdnem temelju, na poklicu tvojega moža."

Ludvik Aschenbach se obrne k baronu Fladungu.

"Ali smem vprašati, kaj ste se učili, gospod baron? Ali ste študirali?"

"Ne!"

Zelo očitljivo pride beseda skozi njegove ustnice.

"Torej morate računati na doto svoje bodoče žene? Oprostite, ako se moja vprašanja nekoliko trda in prenatana, toda pred vsem jasnost —"

"Dragi papa, nikar ne bodi tako starokopiten in temeljit," vpade Frida, kateri je bilo očetovo obnašanje proti baronu zelo mučno.

"V nekaterih ozirih človek ne more biti nikdar dovolj temeljit. Zato sedaj popolnoma jasno izjavljam, da bo gospod baron vedel: prav gotovo ti bom dal stanu primerno balo, poleg tega pa moreš še računati na mesečni prispevek tri sto mark, to ti bo zadostovalo za obleko in drugo."

Frida zaničljivo zategne obraz — ali je imel papa kak pojmo o tem, kaj potrebuje kaka dama?

"Ako je gospod baron zadovoljen, se moreta v doglednem času poročiti. Drugače pa je treba počakati toliko časa, da bo gospod baron Fladung v stanu z lastno močjo vstanoviti dom."

"Papa —!" ježno krikne Frida. Kaj si bo baron mislil po vsem, kar mu je povedal. "Papa, saj to ne misliš resno! Saj tudi ne bomo imeli velike svatbe — že pri tem si boš prihranil mnogo denarja! In stanovanje — moj Bog, ako bova tukaj imela svoj dom, saj je dovolj prostora! In ker bova večinoma na potovanjih, bi nama dve ali tri sobe zadostovale. Bodi dober, stari gospod, saj si vendar najboljši oče —"

"Oprosti, Frida, da ne morem slediti potu tvojih misli!" se brani njenega prilizovanja in sname njeno roko s svojega vrata.

"Na ta način ni mogoče rešiti resnih vprašanj življenja. Kot izkušen mož in vsled svojega poklica moram drugače misliti. Na druge ljudi se človek ne sme zanašati, ker je pri tem vedno napačen račun. In na mojo hitro smrt tudi še ne moreš računati, kajti moj namen je, da se bom še prav dolgo veselil svojega življenja. Kakor rečeno, prav ničesar nimam proti tvoji zvezi z baronom Fladungom. Toda na vsak način ti mora zagotoviti gotov obstoj. Da pa to more, zelo dvomim —"

Baron Fladung je rdeč, kot rak.

"Dragi papa, v resnici ne bi mislila, da si tako malenkosten," pravi Frida ježno.

"Ali zamenjaš besedo "previden" z "malenkosten"? Saj si dovolj stara, da sama izprevidiš. Moje mišljenje sedaj več."

Frida prične ježno jokati.

"Kako si trd, papa!"

"Nisem trd, samo razumen! Oba sta še mlada in moreta čakati, v tem času pa delati."

Frida se zaničljivo zasmije. Zelo razočarana in užaljena je, baron Ryno Fladung pa se v zadregu premika na stolu. V lepo zagato je zalezal! Misli si, da bo pripeljal bogato nevesto na svoj dom. Ali naj trga hlače v kaki pisarni, ali pa naj postane pisar svojega tasta? Kaj takega mu ne pride na um! Dobro, da je bilo še mogoče v takih razmerah umakniti se. Saj še nista bila prav zaročena!

"Premislite moje besede, gospod baron! Ravno tako tudi ti, Frida!"

"Kaj je treba premišljevat. Ničesar nama nočes dati, to vendar vidim —"

"Ne bodi tako otročja, Frida! Vama hočem vse najboljše. In od gospoda barona tudi ne zahtevam takojšnje odločitve. Po zrelem premisleku mi boste mogoče čez en teden pisali, kako mislite, gospod baron."

"Kako mislim, vam morem že sedaj povedati, gospod doktor. Frido ljubim, zato sem jo vprašal, če hoče postati moja žena. Tudi ji nisem prikril, da razum malih dohodkov nimam ničesar in ji po svoji moči ne morem nuditi okvira, ki pripada ajeni lepi, razvajeni osebnosti —"

Ker nekoliko preneha in išče besede, da bi sklenil svoj govor, mu odvetnik priskoči na pomoč:

"Najbrže ste hoteli reči, gospod baron, da, če moja hči ni izključno dajajoči del, kar ste mislili in ste imeli dober povod za to, da vam iz svoje lastne moči ni mogoče postaviti doma in da tega tudi v doglednem času še ne morete doseči. Ali ni tako, gospod baron?"

Baron Ryno Fladung prikima, v notranjosti zelo olajšan, da mu je Ludvik Aschenbach na ta način pomagal.

"Svojemu bratrancu, od katerega sem odvisen, bom to stvar sporočil; prav gotovo mi bo na kak način pomagal, mogoče me bo hotel na svojem posestvu izučiti. Ne vem pa, če imam kaj sposobnosti — toda zaradi Fride bom storil vse! Imeti mora seveda potrpljenje in mora čakati."

Ta baronova igra je bila zelo drzna. Prav nič ni mislil na to, da bi se vkrvarjal z zelim in krompirjem po poljih. Ako pa bo sedaj Frida rekla "da"? Toda kmalu se zopet pomiri, v njenih naziranjih in zahtevah jo je predobro poznal. Tudi Frida ni niti najmanj mislila na to, da bi postala kmetica. In tako mu je bil dan povod za dostojen umik.

Veseli me to slišati, gospod baron. In tudi Frida se more medtem nekoliko razgledati po kmetiji. Ob gotovem času pa vama bom rad in izdatno pomagal. Zelo sem zadovoljen z vašimi predlogi."

"Toda jaz ne, papa; popolnoma izključeno, kar tukaj govorita!" oporeka Frida v največjem razburjenju. "Vendar ne bom šla v kravji hlev — jaz — smejeti se moram! Ne, ne, potem si le izmisli kaj drugega! V resnici ne bi bilo slabo, ako nam malo prideš na pomoč! Za tebe je malenkost, za nas pa velika izkušnja."

(Dalje prihodnjik.)

Junak v svetu — doma slabič.

Odlični življenjepisec, Dair Carnegie, je izdal knjigo o življenju najplemenitejšega in najbolj drznega predsednika Združenih ameriških držav, Abrahama Lincolna. Ta mož, ki se je upal zanašati v Ameriki državljansko vojno, piše Carnegie, da bi rešil zamorec iz pekla sužanjstva, ta mož je bil sam skoraj vse življenje — suženj neumnice, priskutne in neljubljene žene. Najhujša žalost v življenju predsednika Lincolna ni bila ta, da je bil umorjen, ampak ta, da je bil oženjen. Medtem pa, ko živijo drugi možje v nesrečnem zakonu zato, ker so slepi od ljubezni in zaradi te slepote ne spoznajo pravega značaja svoje žene, pa Lincoln niti to ne more opravičiti, zakaj Lincoln je že prej vedel, da bo nesrečen v zakonu in vendar ni imel korajža, da bi razdril zaročnik. On, ki je imel korajžo, da je vodil vojno zoper južne države Severne Amerike, ni bil toliko hraber, da bi mogel primesti solze ženske, ki je ni ljubil.

Njegova nesreča se je začela tako, da ga dekle, ki je bila potem njegova žena, ni mogla videti. Mary Todd, tako ji je bilo ime, je bila zaljubljena v nekega drugega, ki si je pa izbral drugo dekle za ženo. Zaradi tega je bila fako jezna, da je sklenila poročiti se z ubogim Lincolnom, ki je bil tedaj še mlad odvetnik.

Lincoln je kmalu spoznal pravo podobo svoje neveste. Čim sta bila zaročena, ga je na najokrutnejši način mučila. Če kje ni imel gumba, ali če je bila ena hlačnica daljša od druge, mu je take zagodla, da se je mučenici ženin odločil, da prekine zaročnik. Šel je k njej in ji povedal, da je nič več ne ljubi. Tudi se je začela gospodinja Todd jokati, naslonila se mu je na prsi, poljubil jo je, ona njega — in — storila je šla lepo naprej.

Gospa Lincoln, rojena Todd, je sklenila, da se bo na svojem možu maščevala za vse, kar koli ji je moški spol hudega prizadejal. Kmalu po poroki je bil mladi zakonski par v gosteh pri kosilu neke penzije. Gospod Lincoln je storil nekaj, kar njegovi nežni soprogi ni bilo všeč — in — mu je vrgla skodelico vroče kave v obraz. Drugi gostje so se začudili, gospod Lincoln je ponizno sedel za mizo in gospodinja mu je sužila obleko.

Odtlej je bil Lincoln uničen. Najbolj značilno na njem je bilo to, da je bil zmeraj tako silno žalosten, tako žalosten, da tega sploh ni moči povedati. Lincolnov tovariš Herndon je nekoč dejal: "Če si gledal Lincolna, kako je hodil, si imel občutek, da mu iz hlače kapla melanholija." Ni imel doma in nobene domovine. Če je le kako mogel, ni šel domov. Večere je presedel s tovariši v knjižnici njih kluba ali je sam taval po praznih ulicah, kar tako, sem in tja, brez cilja. Nekaj pa je le dosegal njegova žena: pognala ga je v politiko. Hotela je, da postane predsednik in iz samega strahu pred svojo ženo — je postal predsednik.

Toda — joj! — tudi potem, ko je bil Lincoln predsednik Združenih ameriških držav, ni bila zadovoljna ribičeva žena. Čeprav je postal njen mož kraj česar in še papež, ampak je zahtevala več in več. Vsa vsja družba v Washingtonu jo je zavračala in se je izogibala. Lincoln je bil revež; plača predsednika Združenih ameriških držav tedaj ni bila obilna, le 25,000 dolarjev na leto, v tedanji precej slabi valuti — in njegova žena je trpela zaradi tega.

Sledile so nove in vedno nove razprtije. Žena generala Griffina je bila edina ženska, ki je smela biti v glavnem stanu Severnih držav, ker ji je dal Lincoln posebno dovoljenje za to. Gospa Lincoln je besnela od srda in je nahučila generala: "Kaj se pa to pravi? Gospa Griffinova je dobila dovoljenje, da sme ondi bivati? Ali ne veste, da sem jaz predsedniku prepovedala govoriti na samem s kakšno žensko?"

In ko je istega večera priredil poveljnik ameriških armij, general Grant, slavnostno večerjo v čast predsedniku Lincolnu in njegovi ženi, tedaj je predsednikova gospa pri banketu tako dolgo in tako izdatno spovala gospoda predsednika, dokler ni predsednik žalostno vstal in sklonjene glave odšel. Strah ga je bil svoje žene.

Vprav tu vidimo uganko v njemu najznačilnejši obliki: — mož, ki je hladno in drzno odločal v najtežavnejših zadevah, ki ni trenil mihi spričo meča in ne spričo življajočih kogel, — se je bal... nastopov, razprtij z ženo. Normalni, zdravi možki bi spričo ženskih solz in nastopov odgovoril na dva načina: ali bi zdijval in bi bil bolj divji, čim bolj bi se žena jokala, ali pa bi bil nervozen in bi vse storil, da bi solze nehale teči. Lincoln je storil to drugo — in zato je bil nesrečen.

Pri neki predstavi v gledališču, kmalu po njegovi zmagi nad južnimi državami in tik

Za vsa pohvalna glede potnih listov, en in drugih podrobnosti se obrnite na

POTNIŠKI ODDLEK
"GLAS NARODA"
216 W. 18th St., New York

Posebno naj bote oni, ki nameravajo potovati meseca junija ali julija, kajti za ta dva meseca se na vseh parnikih skoro že vse kabine oddane.

pred zvezo s Severno Ameriko — je bil Lincoln umorjen. — Umrl je —, a niti njegova smrt ni napravila nobenega vtisa na njegovo ženo, ta smrt, ki je pretresla pet delov sveta. Komaj teden dni po pogrebu svojega moža, je njegova žena prinesla srajce umorjenega predsednika-mučnika v neko trgovino naprodaj. Vse je prodala, karkoli je bilo moč prodati, nato se je vrnila v svojo domovino in je tu — zblaznela. Hudobno so preganjali hurije: bala se je, da bo morala v revščini umreti. Dasi je imela veliko premoženje, je živela v eni sami sobi, kjer so bila okna dan in noč zaprta in zastrta, da je zmeraj gorela sveča. Bala se je ljudi in jih v dno duše sovražila. Slednje jo je zadela kap in je umrla. Na prstu je imela še vedno zakonski prstan, ki ji ga je bil dal Abraham Lincoln pred 49 leti, in kjer so bile vrezane besede: Ljubezen je večna.

POT ČEZ GLOBINE IN SMRTNE BLIŽINE.

Nadaljevanje s 3. strani.

se, ropotaje poka les, težak, zamolkel padec... spet in spet isti ropotajoči glas. Prva kamela se mahoma zažene naprej, naše kamele začno dreviti za njo. Zdaj pa zdaj omahnem, ne upam se ozreti nazaj. Neznanski občutek, ki me spominja na dneve najhujše morske bolezni, mi zažema trebuh. Slednje je Da-ga pomiril svojo žival, tudi naše spet mirno korakajo. Glavo okrenem k pečini in poškilim nazaj: od dahnem si. Semjon Pavlovič je še tu.

Spet je minilo pol ure, tedaj se nagne steza. Še počasneje napredujemo ko prej. Slednje se na dnu medlo zaleskeče. V mesečini so vidne skale, videti je gruše, ki leži po obširni dolini.

Da-ga se ozre. Ves siv je v obraz, kar groza ga je pogledati, tako je spremenjen. In vendar se skuša smehljati: "Le eno kamelo smo izgubili, visokorodni. To se je dobro izreklo!"

Pogledamo nazaj v navpične strmine, na kvišku molečo, črno steno. Kje je steza, ki smo jezdili po njej? Niti malo je ni videti. Šele zdaj, ko smo na varnem, se dodobra zavemo, v kakšni nevarnosti smo bili. Izognili smo se Tu-fejem.

"Da si se upal jezditi po taki poti, pa še ponoči!"

"Treba je le, da zapreš oči, visokorodni, le oči, da zapreš," mi Da-ga odvrne, "a živali so pametne." Rad bi se hrbatlo zasmeljal, a njegove sinje ustnice drgetajo in zdi se, ko da se joka. Drugo jutro srečno dospemo do studenca Zala.

POZOR ZAOSTANKARJI

Vsak, ki mu je potekla naročnina, je dobil opomin. Vpoštevajte številke poleg naslova in poravnajte, da nam prihranite stroške. Uprava.

NEKAJ SPLOŠNIH POJASNIL GLEDE POTOVANJA V STARI KRAJ

Iz pisma, ki jih dobimo od rojakov, opazimo, da so še precej v nejasnosti glede potovanja. Večina onih, ki se hočejo pridružiti temu ali onemu izletu, misli, da se morajo z isto grupo tudi vrniti. To ni pravilno. Izlete se pripravi samo za tja in sicer zato, da imajo rojaki priliko potovati skupno tja in imajo s tem več zabave. Za nazaj si pa vsak sam uredi, kdaj je zanj najbolj pripravne. Vsaka karta velja za dve leti, pa še več, če je potrebno. Torej ima vsak izletnik cel dve leti časa za ostati v domovini. Dalje ni potrebno, da bi se vrnili s istim parnikom, ampak si sam izbere parnik, s katerim se hoče vrniti. Če je pa slučajno razlika v ceni, pa seveda dobi povrnjeno ali, obratno, doplača, če izbere parnik, na katerem stane vožnja več. Zahteva se samo, da izbere parnik od iste parobrodne družbe kot je bil parnik, s katerim je potoval tja.

Ameriški državljani dobe potne liste za dve leti, nedržavljanji pa dobe potni list samo za eno leto, torej se morajo v tem času vrniti. Nedržavljanji morajo pa obgledati tudi povratno dovoljenje, ki se izda tudi samo za eno leto. Pa tudi ti potniki imajo priliko, da si svoje potne liste podaljšajo in ravnotako povratno dovoljenje, če imajo za to zadostne vzroke.

Vsi oni, ki so namenjeni letos potovati v stari kraj, naj si takej zaježijo prostore, da ne bo prepozno. Za mesec junij in julij se še skoro vsi prostori oddani.

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše izleti v domovino pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

KRETANJE PARNIKOV - SHIP NEWS

28. julija:	Washington v Havre Queen Mary v Cherbourg	28. avgusta:	Lafayette v Havre Saturnia v Trst
29. julija:	Ile de France v Havre	1. septembra:	Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg
31. julija:	Conte di Savoia v Genoa	3. septembra:	De Grasse v Havre
3. avgusta:	Bremen v Bremen	4. septembra:	Cnamplain v Havre Bremen v Bremen Rex v Genoa
4. avgusta:	Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre	8. septembra:	Queen Mary v Cherbourg
6. avgusta:	De Grasse v Havre	9. septembra:	Paris v Havre
7. avgust:	Rex v Genoa	11. septembra:	Ile de France v Havre Beregaria v Cherbourg Europa v Bremen Conte di Savoia v Genoa
10. avgusta:	Europa v Bremen	15. septembra:	Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg
11. avgusta:	Queen Mary v Cherbourg	18. septembra:	Venezia v Trst
14. avgusta:	Venezia v Trst Champlain v Havre	22. septembra:	Queen Mary v Cherbourg Bremen v Bremen
18. avgusta:	Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg	24. september:	Lafayette v Havre De Grasse v Havre
19. avgusta:	Bremen v Bremen	25. septembra:	Champlain v Havre Rex v Genoa
21. avgusta:	Paris v Havre Conte di Savoia v Genoa Beregaria v Cherbourg	27. september:	Paris v Havre
24. avgusta:	Roma v Genoa	28. september:	Europa v Bremen
25. avgusta:	Queen Mary v Cherbourg	29. september:	Beregaria v Cherbourg Normandie v Havre
26. avgusta:	Ile de France v Havre Europa v Bremen		

VAŽNO ZA NAROČNIKE.

Poleg naslova je izključno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretje pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino aravnost nam ali jo pa plačate našemu zastopniku v vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kolikor imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

VEČINA TEH ZASTOPNIKOV IMA V ZALOGI TUDI KOLEDARJE IN FRATKE; ČE NE JIH PA ZA VAS NAROČE. — ZATO OBIŠČETE ZASTOPNIKA, ČE KAJ POTREBUJETE

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin	OHIO: Barberton, Frank Trean Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kartinger, Jacob Remik John Slapnik Gland, Anton Nagode Lorain, Louis Balant, John Krmec Youngstown, Anton Kikelj
COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Saffid Walsenburg, M. J. Baruk	OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar
INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič	PENNSYLVANIA: Bessemer, John Jevnikar Broughton, Anton Ipavec Conemaugh, J. Bresovec Coverdale in okolica, Mrs. Ivana Rupnik Export, Louis Supančič Farrel, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Homer City, Fr. Ferencik Johnstown, John Polantz
ILLINOIS: Chicago, J. Berčič, J. Lukanich Cicero, J. Fabian (Chicago, Ok v Illinois) Joliet, Mary Bambich La Salle, J. Spellich Macouh, Frank Augustin North Chicago in Waukegan, M. thias Waršick	UTAH: Krayn, Ant. Taulerj Luzerne, Frank Balloch Midway, John Zust Pittsburgh in okolica, Philip Progar
MARYLAND: Kittmilller, Fr. Vodopivec	VAŠINGTON: Steele, A. Hren Turtle Creek, Fr. Schiffrer West Newton, Joseph Jovan
MICHIGAN: Detroit, L. Plankar	WISCONSIN: Milwaukee, West Alila, Fr. Stah Sheboygan, Joseph Kikelj
MINNESOTA: Chisholm, Frank Goulo Ely, Jos. J. Pesbel Evelith, Louis Goulo Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Porke Virginia, Frank Hrvatic	WYOMING: Rock Springs, Louis Taucner Diamondville, Jos. Rolich Vsek zastopnik ima potrdilo za svoje, katere je prejel. Zastopniko toplo priporočamo.
MONTANA: Roundup, M. M. Paulan Washoe, L. Champa	
NEBRASKA: Omaha, P. Broderick	
NEW YORK: Gowanda, Karl Strubach Little Falls, Frank Kikelj	

ZA KRATEK ČAS IN ZABAVO NASLEDNJE KNJIGE TOPLO PRIPOROČAMO LJUBITELJEM ZDRAVEGA HUMORJA

DOMAČE ŽIVALL 72 strani. Cena	30
GODČEVSKI KATEKIZEM. 61 strani. Cena	25
LUDMARESKI IN GROTESKE. 180 strani. Cena	30
Trda vez. Cena 1.-	
12. KRATKOČASNIH ZGODBIC. 72 str. Cena	25
PO STRANI KLOBUK. 150 strani. Cena	30
POL LITRA VIPAVCA. spisal Felgel, 136 str. Cena	30
PREDTRŽANI, PREŠERN IN DRUGI SVETNIKI V GRAMOFONU. 118 strani. Cena	25
SANJSKA KNJIGA	30
SLOVENSKI ŠALJIVEC. 90 strani. Cena	30
SPAKE IN SATIRE. 150 strani. Cena	30
TIK ZA FRONTO. 150 strani. Cena	30
TOKRAJ IN ONKRAJ SOTLE. 67 strani. Cena	30
TRENUTEK ODDIHA (Knjiga vsebuje tudi šaligro "Vse naše"). 180 strani. Cena	30
VELIKA ARABSKA SANJSKA KNJIGA	150
ŽENINI NAŠE KOPENIKLE. 111 strani. Cena	45

TE KNJIGE LAHKO NAROČITE PRI:

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.